

:בר

עין משפט
נר מצוה

סה א מ"י פ"א מ"ה
 מאכלות אסורות
 הלכה יא סנה לחזן קמה
 טוש"ע י"ד ס"י קנא טעיק
 כ:
 סז ב ע"י גמ"י
 יא ונכ"מ שם טוש"ע
 י"ד שם טע"י כא:
 סח ב מ"י שם הל"ב י
 ועין נכ"מ סנה שם
 טור ש"ע י"ד ס"י קמ
 טעיק"י

דבינו תנאל

[illegible]

(א) נראה דג"ל חגי משיב
לכור ולא חגי משיקסה.
(ב) ש"ך לדף ט.

רבי ישמעאל פרק רביעי עבודה זרה

רַבָּא מוקי לה בתלמידי תנאי. וז"ל אמאי לא נקט רביעי לפי משנה אחרונה (ב) וי"ל דמנא דמשנה ראשונה דמשנה אחרונה חד חשיב ליה (ג) דמשנה אחרונה נמי דהמחיל לימשך קובעו למעשר: **אבל** אם החזיר גרנותי לנת אסור. פירוש

וּלְרֹאשׁ דְּלֵא שְׁאֵנִי לֵא
תִּנְאִי: מַה שֶּׁבְּבוֹר אִם
רֵב הוּנָא לֹא שֵׁנו אֵל
לֵת אֲבָל "הַחֲזִיר רִגְגָּא"
גּוּפָה בְּמֹאזִי קָא מִיתָם
חִיבֵר כִּדְתֵי ר' חִיָּא
שִׁפְחָסְתוּ בּוֹרוּ הַחֲזִיר
כּוֹכְבִים בְּשִׁית שְׁנֵי בְּנֵי
הַעֹבֵד כּוֹכְבִים בְּנֵה
הַעֹבֵד כּוֹכְבִים בְּנֵה
יִצְחִירָנָא לְהוּ לִידִיה
יִנְסֹךְ דְּרָגָל לֹא שִׁמְיָא
דְּהוּה בְּתֵרֵדְעָא חֲמִי
כּוֹכְבִים לְהַהוּא חֲמִי
יִתְלַתָּא רִגְלֵי מ"ט

[illegible]

ולרצוא דלע שני ליה. מדאזכרנא לעיל (ע"א) מעשר ד' מיין נסך דמחמינין
 שנייה רבא לא קשיא אלמא לא שני ליה דאי שני ליה לימא שאמי
 יין נסך דאחמירי ביה רבנן על כרחך מוקי לה כחלתא תנאי:
 הגרסא. הוא סל גדול שקשור בכנור והיין יורד מן הכנור

מוקים ליה כחלתא והשאר מותר: אמר שלא החזיר גרגותני לנת אסור גרגותני בצנצן ^אש"מ נצוק ופחסתו צלוחיתו ה"ג נעוקא דתנא עבודת מיניה מהו לדרוך עם מר להו דורכין עם אמר קא מנסך בדיה אמר קא מנסך ברגל ניסוך הוא עובדא שו ישראל ועובד ושהיה שמואל לימא משה דהכר

[illegible]

וְיִירָדָהּ שְׂכֵנִי הָעוֹבֵד כּוֹכְבֵּים הֵיאָן יִנָּסֵךְ מִגְּבוּלָהּסָה וְדָחִי אִי יִנָּסֵךְ
 לְבֶן־נֶסֶךְ הָאֵל כִּלְיָ כִּלְיָ כִּלְיָ כִּלְיָ כִּלְיָ כִּלְיָ כִּלְיָ כִּלְיָ כִּלְיָ כִּלְיָ כִּלְיָ כִּלְיָ כִּלְיָ
 וְיִסְתַּדִּיחַ אֲמֵר דַּבֵּר הֲוֵהָ (לְקַמֵּן דף ע"ב). לְקוֹץ וְקִפְסֵים מִיבּוֹר לִינָן יִנָּסֵךְ
 מִיבּוֹר כִּמּוֹ שְׁפִירָה לְקַמֵּן" לְאִי: **מִזְרָה** דְּרִירָק עַל־הָעוֹבֵד כּוֹכְבֵּים
 שֶׁהֵם לֹא עוֹבְדֵי כּוֹכְבֵּים וְלֹא לְהִיבִיט בְּשִׁמְהֵם שֶׁלֹּא אֵלָּה לְעִינֵי הָאֵל
 קָא מִיבְעִיט לִיהֵ אִי מִיטְוֹךְ דִּרְגַל הֵיאָן מִיטְוֹךְ וְלִישָׁכָר בִּהְנֵהָ אִי לֹא
 דוֹרְכִין כְּמִשְׁהָ אֲחֵרוֹהִי אֵלָּה וְדָחִי עַל מַעֲשֵׂה שְׁאֵלָה וְשִׁפְטָה לוֹ כְּמִשְׁהָ
 גִּמְזוֹר לְפִי מַשְׁהָ אֲחֵרוֹהִי וְלִמְהֵל לֵאמֹר יִין הֵנָּה מִיבְעִיט לִמְ"ד נִזְקוֹ
 הָעוֹבֵד כּוֹכְבֵּים בּוֹנֵעַ עִמָּה בְּצוּר וְדָחִי עִקּוֹף אֵלָּה בִּדְרֵכֶהָ לֹא אֲסִרִּין
 יִים חוּץ מִדְּמִי יִין נֶסֶךְ שְׁבוֹ אֲלֵמָה אֲפִי נִשְׁעֵבֵר לְגִמְרֵי לֹא אֲסִרִּין
 הֵנָּה: **וְהָרָה** עוֹבֵדֵי מִגְּבוּלָהּאָ בִּי. אֲמֵר רָא שֶׁלֹּא הֵיאָן מִשְׁהָ
 לִיהֵ בִּהְנֵהָ יִי הַצּוּר אִי הָעוֹבֵד כּוֹכְבֵּים וְלֹא שֶׁלֹּא בִּהְנֵהָ
 דִּלָּל אֵלָּה דְּוִמִּי דִּקְדִּיחָה הֵיאָן הִזְכּוֹה הָעוֹבֵד רַק בִּרְגַל:

מסורת הש"ס

[לקמן ע"ב : ע"ב :]
 [לקמן ע"ב : א] (ג) ויבנות
 ב. ע"ש בפרש"י חולין
 ע"א. (ד) ח"ן. יעב"ד.
 רש"י גורם הך דמשנה
 דרנה כי הוה הקושט
 גש. (ו) ד"מ מ"ו ורש"י
 ים ונשארו ונתנו בין
 חצית. (ז) ע"ב : ד"ה אחר
 להו. (ח) רש"י מ"ו.

גליון הש"ס

ס' ד"ה אבל במהד' ל' אימורין שבתורה. לקמן דף ע"ב ס' ד"ה הכא ובמילין דף ע"א חוס' ד"ה אמר:

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

לחם ריגלי. לשאל
ככה לחמנים הנאמרים
גל (חזקונו) שזה
מיד חמנים נקבאים
מפת דרכה לכות פת
ועתה נחשבת הנאמרים
לחם כל הק ריגלי
מורח היט יום שמת
גדול קובעים אותו
ברוך ומד שזה נכח
מגיע אותו יום
נקבאים תלמיד חמנים
לפניהם על קברו
שאר העם להושיע
עניהם (יבמות כב.)